

مدیریت ورزشی - تابستان ۱۴۰۰
دوره ۱۳، شماره ۲، ص: ۳۹۰ - ۳۷۳
تاریخ دریافت: ۰۵ / ۰۸ / ۹۴
تاریخ پذیرش: ۱۹ / ۰۳ / ۹۵

مدلسازی و اولویت‌بندی موانع کسب میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی در ایران

شهرام عبدی*^۱ - سیدنصرالله سجادی^۲

۱. دانش‌آموخته دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران، ۰۲. استاد
دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

چکیده

هدف از پژوهش حاضر، مدلسازی و اولویت‌بندی موانع کسب میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی در ایران بود که به روش توصیفی-پیمایشی و به شکل میدانی انجام گرفت. جامعه آماری پژوهش شامل مدیران وزارت ورزش و جوانان تا سطح معاونان، هیأت رئیسه کمیته ملی المپیک، عوامل برگزاری دوازدهمین دوره المپیاد دانشجویی کشور در دانشگاه شهید بهشتی، مدیران ارشد فدراسیون‌های ورزشی حاضر در بازی‌های المپیک، بازی‌های آسیایی و جام‌های جهانی رشته‌های مختلف شامل رئیس، نواب رئیس و دبیر فدراسیون مربوطه و در مجموع ۱۳۴ نفر بودند. به‌علت محدود بودن تعداد اعضای جامعه، از روش نمونه‌گیری کل‌شمار استفاده شد. ابزار اندازه‌گیری پرسشنامه محقق‌ساخته‌ای بود که روایی آن با استفاده از نظرهای استادان و متخصصان تربیت بدنی در امر رویداد تأیید و پایایی ابزار از طریق ضریب آلفای کرونباخ ($\alpha = 0.86$) به‌دست آمد. برای تجزیه و تحلیل ویژگی‌های جمعیت‌شناختی از آمار توصیفی و به‌منظور اولویت‌بندی مؤلفه‌های پژوهش از آزمون فریدمن استفاده شد. براساس یافته‌های تحقیق ضعف امکانات زیربنایی و زیرساختی و عوامل اقتصادی از مهم‌ترین موانع کسب میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی است و پس از آن موانع و مشکلات اجتماعی-فرهنگی و محیطی بیشترین تأثیر را در عدم کسب میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی داشته‌اند. بررسی موانع کسب میزبانی می‌تواند سازمان درخواست‌دهنده میزبانی و مسئولان اجرایی ورزش کشور را قادر سازد تا ضعف‌ها و کمبودهای موجود کشور در این بخش را شناسایی و برنامه راهبردی مؤثرتری را به‌منظور کسب میزبانی رویداد در آینده تدوین کنند.

واژه‌های کلیدی

اولویت‌بندی، رویدادهای بزرگ ورزشی، رویدادهای بین‌المللی ورزشی، کسب میزبانی، مدلسازی، موانع.

مقدمه

احیای بازی‌های المپیک نوین سبب تشکیل فدراسیون‌های مختلف ورزشی در جهان و افزایش میزان مشارکت مردم در ورزش و تماشاگری ورزش شد. این محبوبیت به ایجاد، تعدد و تنوع رویدادهای بین‌المللی ورزشی و سازمان‌های ورزشی انجامید (۱). رویدادها می‌توانند نیازهای اساسی بشر مانند نیازهای جسمی، روانی و فردی را برآورده سازند و نقش‌های متعددی از جمله میراث فرهنگی، آگاهی‌های فرهنگی، توسعه جامعه و گردشگری ایفا کنند (۲). رویدادها با اهداف مختلفی ایجاد می‌شوند؛ از یک سو، همواره تمایل دارند تا عملکرد فردی و تیمی جامعه را ارتقا دهند، از سوی دیگر، یک رشته ورزشی را به گونه‌ای به نمایش می‌گذارند که موجبات تشویق عموم افراد برای شرکت در آن فراهم شود (۳).

در بیشتر تحقیقات رویدادهای بزرگ ورزشی، از اصطلاحات فنی هال مارک، ابررویداد، رویداد ویژه^۱ و رویداد بزرگ برای نام‌داری این رویدادها استفاده شده است. به‌رغم نبود تعریف ثابت از رویداد بزرگ ورزشی، این اصطلاح از زمان استفاده توسط اتحادیه ورزش انگلستان رواج یافت. صفت بزرگ به معنای دربرگیرندگی سازمان‌های ورزشی و علاقه‌مندی تعداد زیاد تماشاگران (حداقل ۱۰۰۰۰ تماشاگر) است (۴). طبق نظر روچ^۵ (۲۰۱۲) رویدادهای ورزشی بزرگ، رقابت‌هایی با مقیاس بزرگ‌اند که جذابیت وسیعی دارند، علاقه‌مندان فراوانی داشته و اهمیت بین‌المللی دارند (۵). هورن و منزرایتر^۶ (۲۰۰۶)، ویژگی کلیدی رویدادهای بزرگ را این‌گونه بیان کردند: اولین ویژگی اینکه ملت، منطقه و شهر میزبان باید از جنبه‌های مختلف برگزاری رویدادهای ورزشی تغییرات مهمی را دریافت کند (تأثیرات چشمگیری برای میزبان داشته باشد) و دوم اینکه این رویدادهای برگزارشده توانسته باشند نمایندگان رسانه‌ها و تماشاگران زیادی از سراسر دنیا را به خود جذب کنند (۶). در خصوص مقایسه بین رویدادهای مختلف ورزشی نیز می‌توان گفت که رویدادهای کوچک و متوسط از لحاظ مقیاس، میزان جذابیت، تعداد علاقه‌مندان، تأثیرات محسوس و نامحسوس برای میزبان، توجه رسانه‌ها و ... به مراتب در سطح پایین‌تری قرار می‌گیرند. همه‌ساله تعداد زیادی از سازمان‌ها، شهرها و کشورها برای میزبانی رویدادهای ورزشی اعلام آمادگی می‌کنند؛ اگرچه تنها تعداد کمی رویداد وجود دارد، ولی همین تعداد کم می‌تواند برای میزبان فواید گسترده‌ای را در پی

-
1. Hall Mark
 2. Mega Event
 3. Special Event
 4. Major Event
 5. Roche
 6. Home & Manzenreiter

داشته باشد. در نتیجه، رقابت برای گرفتن حق میزبانی رویداد ورزشی افزایش پیدا کرده است (۴).

پدیده درخواست میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی بخشی از راهبردهای توسعه شهرها و کشورها شده است. امروزه شهرهای زیادی درصدد برگزاری رویدادهای بزرگ به‌عنوان راهی برای توسعه پایدارشان توجه می‌کنند و درخواست دادن میزبانی این رویدادهای بزرگ ابزاری برای تحریک و شروع به حرکت سریع‌تر و مؤثرتر ماشین توسعه است. میزبانی رویدادهای ورزشی بزرگ مانند بازی‌های المپیک می‌تواند بر توسعه اقتصادی، اجتماعی و شهری تأثیر بگذارد؛ مانند جذب سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی که اقتصاد شهر و کشور را از طریق ترغیب شعبه‌های مختلف مانند گردشگر، اشتغال‌زایی، فرصت‌های کسب‌وکار، ترویج ورزش در بین مردم، هدایت تغییرات اجتماعی، احیای شهری و... بارور می‌کند. بنا به نظر اوزبی^۱ (۲۰۱۱) برخی شواهد آشکار، ترویج شهر و کشور میزبان، ایجاد آموزش، مرکز تحقیقات آینده و احیای زیرساخت‌های شهری و توسعه همه‌جانبه شهر است (۷). روند برنده شدن کسب میزبانی و برگزاری بازی‌های المپیک می‌تواند یک تا چند دهه به طول بینجامد؛ دوره‌ای که در آن توسعه همچنان در شهر میزبان ادامه می‌یابد (۸). علاوه بر این پیشنهاد میزبانی می‌تواند سرمایه‌گذاری‌های جدید را نیز توجیه کند (۹).

پژوهش‌های انجام‌گرفته در حیطه رویدادهای ورزشی نشان‌دهنده وجود امکانات و شرایط مناسب در کشور میزبان به‌منظور کسب این‌گونه رویدادهاست و بی‌گمان فقدان و کمبود این موارد می‌تواند مانعی در مسیر کسب میزبانی قلمداد شود. اندام و همکاران (۱۳۹۲) شش عامل توسعه زیرساخت و مدیریت، اقتصادی، سرمایه اجتماعی، توسعه و ارتقا، همدلی و رفاقت و توسعه فرهنگی را به‌عنوان مؤلفه‌های مؤثر در برگزاری رویدادهای ورزشی شناسایی کردند (۱۰)، کوستاس و کاپلانیدو^۲ (۲۰۱۰) داشتن اقتصاد قوی، امنیت، زیرساخت عالی و ثبات سیاسی را نقاط قوت، ضعف زیرساخت‌ها، عدم حمایت اجتماعی، اداره ضعیف کشور و عدم ثبات اقتصادی و سیاسی را از ضعف‌های جامعه میزبان بازی‌های المپیک برشمردند (۱۱). مینارت^۳ (۲۰۱۲) نشان داد که رویداد برای جامعه منافع سلامت روانی، کسب مهارت، تقویت همبستگی، غرور اجتماعی، شهرت و داشتن احساس خوب به‌همراه دارد (۱۲). او نشان داد مهارت‌های اجتماعی، فرهنگ داوطلبی، آموزش و مهارت کسب شغل، افزایش مشارکت در ورزش و توسعه شبکه‌ها و روابط اجتماعی در پی رویداد المپیک نصیب جامعه میزبان می‌شود (۱۲). همچنین باثومن^۴ و همکاران

-
1. Ozbey
 2. Kostas & Kaplanidou
 3. Minnaert
 4. Baumann

(۲۰۱۳) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که رویدادهای بزرگ ورزشی به سیاستمداران اجازه سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های بزرگ ورزشی را می‌دهد، و نیازهای سرمایه‌گذاری در کشورهای در حال توسعه به احتمال زیاد بیشتر از کشورهای صنعتی است (۱۳). لی^۱ و همکاران (۲۰۱۳) در پژوهش خود با عنوان «مدلسازی اثرات اقتصادی بر روی رویدادها: مطالعه موردی المپیک پکن» به این نتیجه رسیدند که برگزاری المپیک پکن آثار اقتصادی مفیدی برای اقتصاد میزبان در بر داشته است، اما در مقایسه با کل حجم اقتصادی این کشور اثر معناداری ندارد (۱۴).

شرایط درخواست میزبانی توسط کمیته بین‌المللی المپیک و فدراسیون‌ها و هیأت‌های بین‌المللی این رویدادها برای هر دوره از بازی‌ها به‌طور کلی تعیین می‌شود و شهرهای متقاضی ضمن داشتن تجربه برگزاری رویدادهای ورزشی، باید دارای حداقل‌های تعیین‌شده برای برگزاری این رویدادها باشند تا به‌عنوان کاندید پذیرفته شوند و در نهایت پس از بررسی کمیسیون ویژه، از میان آنها شهر میزبان انتخاب شود. براساس شواهد بسیاری برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی به امکانات خاصی نیاز دارد و تحرکی برای شهرهای میزبان است که برای کسب امتیاز میزبانی، امکانات ورزشی و زیرساخت‌های عمومی خود را بهبود بخشند (۱۵-۱۷).

در سند چشم‌انداز جمهوری اسلامی ایران در افق ۱۴۰۴، ضرورت سیر توسعه‌یافتگی و اهداف تعیین‌شده در سند چشم‌انداز ملی مبنی بر توسعه‌یافتگی، امنیت، رفاه و توسعه اجتماعی، توسعه وجهه و ایجاد چهره‌الگوی ملت ایران و داشتن تعامل سازنده و مؤثر با جهان، بیان شده است. میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی زمینه مناسب و موفقی را برای دستیابی به اهداف توسعه کشور فراهم می‌کنند. ایران در مسیر درخواست میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی با مشکلات و چالش‌هایی روبه‌رو بوده و نتوانسته است بعد از انقلاب شکوهمند اسلامی درخواست‌دهنده میزبانی بازی‌های المپیک و جام جهانی فوتبال باشد و در درخواست میزبانی بازی‌های آسیایی، منطقه‌ای، جام ملت‌های آسیا و جام جهانی رشته‌های ورزشی مختلف نیز چالش‌های زیادی داشته است. شناخت موانع کسب میزبانی از جمله زیرساخت‌های سخت‌افزاری و نرم‌افزاری، ابعاد مختلف سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، تکنولوژیکی، مدیریتی و... این رویدادها در کشور قبل از درخواست میزبانی و اقدام به‌منظور رفع این موانع امری حیاتی است. با توجه به پژوهش‌های انجام‌گرفته در خصوص فواید و مزایای کسب میزبانی رویدادهای بزرگ

1. Li

ورزشی (۱۴، ۱۲، ۲) توجه به کسب میزبانی این رویدادها برای ارتقای بخش‌های مختلف اقتصادی، گروه‌ها و سازمان‌های اجتماعی و سیاسی و به‌ویژه صنعت ورزش کشور حائز اهمیت و بسیار ثمربخش خواهد بود. به‌منظور برنامه‌ریزی برای کسب میزبانی این رویدادها، شناخت موانع کسب میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی امری لازم و ضروری است. اگرچه اطلاعات و برنامه‌های سازماندهی رویدادهای بزرگ ورزشی شهرهای میزبان قبلی دیدگاه‌های باارزشی را برای اداره و برنامه‌ریزی رویدادهای آتی فراهم می‌کند تا فرصت‌های میزبانی را بهتر بهره‌برداری کنند، بررسی جامع موانع کسب میزبانی در ایران در این زمینه انجام نگرفته است. بررسی و تعیین موانع کسب میزبانی می‌تواند سازمان درخواست‌دهنده میزبانی و مسئولان اجرایی ورزش کشور را قادر سازد تا با شناسایی این موانع ضعف‌ها و کمبودهای موجود کشور در این بخش را درک کرده و برنامه راهبردی مؤثرتری را برای گرفتن حق میزبانی رویداد در آینده تدوین کنند، بنابراین در این پژوهش به مدلسازی و اولویت‌بندی موانع کسب میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی در ایران می‌پردازیم.

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش حاضر توصیفی از نوع پیمایشی بود که به‌صورت میدانی انجام گرفت. در این پژوهش به مدلسازی و اولویت‌بندی موانع کسب میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی در ایران پرداخته شد. جامعه آماری پژوهش شامل مدیران وزارت ورزش و جوانان تا سطح معاونان (۷ نفر)، هیأت رئیسه کمیته ملی المپیک (۵ نفر)، عوامل برگزاری دوازدهمین دوره المپیاد دانشجویی کشور در دانشگاه شهید بهشتی (۲۲ نفر)، مدیران ارشد فدراسیون‌های ورزشی حاضر در بازی‌های المپیک، بازی‌های آسیایی و جام‌های جهانی رشته‌های مختلف (حدود ۲۵ فدراسیون) شامل رئیس، نواب رئیس و دبیر فدراسیون مربوط (۱۰۰ نفر) در مجموع برابر با ۱۳۴ نفر بودند. به‌علت محدود بودن تعداد اعضای جامعه از روش نمونه‌گیری کل‌شمار استفاده شد. از این‌رو ۱۳۴ پرسشنامه در بین افراد تعیین‌شده توزیع شد، و پس از جمع‌آوری پرسشنامه‌ها و جدا کردن پرسشنامه‌های مخدوش و ناقص، تجزیه و تحلیل آماری روی ۱۱۴ پرسشنامه انجام گرفت.

ابزار اندازه‌گیری پرسشنامه محقق‌ساخته‌ای بود که با توجه به موضوع پژوهش با مراجعه به پژوهش‌های صورت‌گرفته در این حوزه، مبانی نظری موجود و استفاده از نظرهای خبرگان رویداد ورزشی

تهیه و تدوین شد و روایی (صوری و محتوایی آن توسط ده تن از استادان دانشگاهی و متخصصان تربیت بدنی در امر رویداد تأیید شد. همچنین پایایی پرسشنامه، از طریق ضریب آلفای کرونباخ به دست آمد ($\alpha=0/86$). پرسشنامه مذکور شامل دو بخش بود که در بخش اول عوامل جمعیت‌شناختی (جنسیت، سن، سطح تحصیلات، رشته تحصیلی، سابقه کار و سابقه مدیریتی) سنجش شد و بخش دوم پرسشنامه مربوط به موانع کسب میزبانی بود که با ۴۶ گویه و بر مبنای هشت مؤلفه زیرساختی-سخت‌افزاری (۴ گویه)، اجتماعی-فرهنگی (۸ گویه)، سیاسی-امنیتی (۴ گویه) محیطی (۵ گویه)، حقوقی-قانونی (۵ گویه)، اقتصادی (۵ گویه)، منابع انسانی (۵ گویه) و مدیریتی (۱۰ گویه) طبقه‌بندی شد. برای تأیید ساختارهای تعریف‌شده (روایی سازه) در پرسشنامه مبنی بر اینکه آیا دسته‌بندی‌های تعریف‌شده کفایت لازم را دارند یا خیر، از تحلیل عاملی تأییدی استفاده شد، با توجه به این نکته که در این مرحله ۴ گویه معنادار نبودند، از پژوهش حذف شدند و تعداد گویه‌ها به ۴۲ مورد کاهش یافت. ابزار پژوهش براساس مقیاس ۵ ارزشی لیکرت (از خیلی کم تا خیلی زیاد) تهیه و تنظیم شده بود.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی (فراوانی، درصد فراوانی، میانگین، انحراف معیار و جداول نمودارها) و به منظور تحلیل استنباطی داده‌های به دست آمده از تحلیل عاملی تأییدی و آزمون فریدمن استفاده شد. تمامی محاسبات آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۱ و Lisrel صورت پذیرفت.

یافته‌های پژوهش

براساس داده‌ها مردان بیش از ۷۲ درصد نمونه را تشکیل دادند. همچنین دامنه سنی ۳۰ تا ۴۰ سال با ۳۲/۵ درصد بیشترین سهم را داشت و ۳۸/۶ درصد افراد دارای مدرک تحصیلی کارشناسی، ۶۱/۴ درصد دارای رشته تحصیلی تربیت بدنی و همچنین ۴۶/۵ درصد افراد سابقه کاری کمتر از ۵ سال در پست‌های کنونی خود داشتند و در خصوص سابقه مدیریتی ۳۵/۱ درصد بین ۵ تا ۱۰ سال سابقه مدیریتی داشتند. برای تأیید ساختارهای تعریف‌شده (روایی سازه) در پرسشنامه مبنی بر اینکه آیا دسته‌بندی‌های تعریف‌شده کفایت لازم را دارند یا خیر، از تحلیل عاملی تأییدی استفاده شد.

-
1. Validity
 2. Reliability
 3. Cronbach's alpha coefficient

تحلیل عاملی تأییدی مرحله اول

در این مرحله میزان رابطه و همچنین T-Value هریک از گویه‌ها با مؤلفه اصلی بررسی می‌شود. با بررسی جدول ۱، مشخص می‌شود که تمامی رابطه‌های گویه‌های پرسشنامه به‌جز گویه ۱۶ از موانع اقتصادی ($r=0/12$ ، $T\text{-Value}=1/20$)، گویه ۲۵ از موانع حقوقی-قانونی، ($r=0/17$ ، $T\text{-Value}=1/65$) گویه ۲۷ از موانع محیطی ($r=-0/09$ ، $T\text{-Value}=-0/77$) و گویه ۴۶ از موانع زیرساختی-سخت افزاری ($r=0/10$ ، $T\text{-Value}=0/99$) معنادار به‌دست آمد، با توجه به این نکته که تمامی گویه‌ها دارای بار عاملی مناسب بودند، اما این ۴ گویه با توجه به غیرمعناداری در این بخش از پژوهش حذف شدند.

جدول ۱. ارتباط بین گویه‌ها با مؤلفه‌های پرسشنامه کسب میزبانی

ردیف	مؤلفه کلی	میزان رابطه	ضریب تعیین	خطای معیار	T-Value	نتیجه
۱	مدیریتی	۰/۶۷	۰/۴۴	۶/۸۰	۷/۶۵	تأیید
۲		۰/۶۷	۰/۴۵	۶/۷۷	۷/۷۵	تأیید
۳		۰/۷۳	۰/۵۳	۶/۵۰	۸/۶۳	تأیید
۴		۰/۸۱	۰/۶۶	۵/۷۶	۱۰/۰۹	تأیید
۵		۰/۶۶	۰/۴۴	۶/۸۱	۷/۶۱	تأیید
۶		۰/۷۱	۰/۵۱	۶/۵۹	۸/۳۸	تأیید
۷		۰/۶۷	۰/۴۴	۶/۸۰	۷/۶۵	تأیید
۸		۰/۵۷	۰/۳۳	۷/۰۸	۶/۳۰	تأیید
۹		۰/۶۰	۰/۳۶	۷/۰۰	۶/۷۴	تأیید
۱۰		۰/۲۵	۰/۰۶	۷/۴۶	۲/۵۵	تأیید
۱۱	منابع انسانی	۰/۵۶	۰/۳۱	۶/۳۲	۵/۵۲	تأیید
۱۲		۰/۳۷	۰/۱۴	۷/۱۷	۳/۵۶	تأیید
۱۳		۰/۸۵	۰/۷۲	۲/۱۹	۸/۱۷	تأیید
۱۴		۰/۵۳	۰/۲۸	۶/۵۳	۵/۲۲	تأیید
۱۵		۰/۴۲	۰/۱۷	۷/۰۴	۴/۰۶	تأیید
۱۶	اقتصادی	۰/۱۲	۰/۰۱	۷/۵۰	۱/۲۰	عدم تأیید
۱۷		۰/۷۳	۰/۵۴	۶/۰۴	۸/۵۰	تأیید
۱۸		۰/۸۹	۰/۷۹	۳/۰۸	۱۰/۹۳	تأیید
۱۹		۰/۵۳	۰/۲۸	۷/۰۷	۵/۶۸	تأیید
۲۰		۰/۷۸	۰/۶۰	۵/۴۸	۹/۱۴	تأیید

ادامه جدول ۱. ارتباط بین گویه‌ها با مؤلفه‌های پرسشنامه کسب میزبانی

ردیف	مؤلفه کلی	میزان رابطه	ضریب تعیین	خطای معیار	T-Value	نتیجه	
۲۱	حقوقی-قانونی	۰/۴۴	۰/۱۹	۶/۹۱	۴/۲۱	تأیید	
۲۲		۰/۳۴	۰/۱۱	۷/۲۶	۳/۲۸	تأیید	
۲۳		۰/۵۶	۰/۳۲	۵/۹۱	۵/۲۳	تأیید	
۲۴		۰/۹۱	۰/۸۳	۰/۹۳	۷/۳۵	تأیید	
۲۵		۰/۱۷	۰/۰۲	۷/۴۷	۱/۶۵	عدم تأیید	
۲۶	محیطی	۰/۳۰	۰/۰۹	۷/۰۶	۲/۶۰	تأیید	
۲۷		-۰/۰۹	۰/۰۰	۷/۴۸	-۰/۷۷	عدم تأیید	
۲۸		۰/۶۸	۰/۴۶	۳/۳۵	۵/۰۷	تأیید	
۲۹		۰/۶۰	۰/۳۶	۴/۵۳	۴/۷۰	تأیید	
۳۰		۰/۴۲	۰/۱۸	۶/۵۳	۳/۵۹	تأیید	
۳۱		۰/۷۱	۰/۵۱	۵/۱۱	۷/۵۴	تأیید	
۳۲		سیاسی-	۰/۷۸	۰/۶۱	۴/۰۳	۸/۲۱	تأیید
۳۳		امنیتی	۰/۷۱	۰/۵۰	۵/۱۹	۷/۴۹	تأیید
۳۴		۰/۲۲	۰/۰۴	۷/۴۱	۲/۰۸	تأیید	
۳۵		۰/۴۵	۰/۲۰	۶/۹۰	۴/۴۱	تأیید	
۳۶	اجتماعی- فرهنگی	۰/۷۹	۰/۶۳	۳/۴۶	۸/۰۱	تأیید	
۳۷		۰/۶۶	۰/۴۳	۵/۴۷	۶/۶۳	تأیید	
۳۸		۰/۴۶	۰/۲۱	۶/۸۶	۴/۵۳	تأیید	
۳۹		۰/۲۷	۰/۰۷	۷/۳۴	۲/۵۳	تأیید	
۴۰		۰/۲۱	۰/۰۴	۷/۴۱	۱/۹۸	تأیید	
۴۱		۰/۲۷	۰/۰۷	۷/۳۳	۲/۵۹	تأیید	
۴۲		۰/۳۱	۰/۰۹	۷/۲۶	۲/۹۷	تأیید	
۴۳		۰/۹۴	۰/۸۸	۱/۴۳	۱۱/۳۵	تأیید	
۴۴		زیرساختی-	۰/۹۰	۰/۸۱	۲/۳۸	۱۰/۷۷	تأیید
۴۵		سخت افزاری	۰/۵۳	۰/۲۸	۷/۲۶	۵/۷۹	تأیید
۴۶	۰/۱۰	۰/۰۰	۷/۵۱	۰/۹۹	عدم تأیید		

با استفاده از آزمون تحلیل عامل تأییدی مناسب بودن مؤلفه‌ها و گویه‌های مربوط به آن تأیید شد. در بخش بعد به رتبه‌بندی گویه‌ها پرداخته شده است.

جدول ۴ نتایج آزمون فریدمن و رتبه‌بندی گویه‌های هریک از موانع کسب میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی را از دیدگاه افراد جامعه نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود مؤلفه‌های زیرساختی-سخت‌افزاری، اقتصادی و اجتماعی-فرهنگی به ترتیب در رتبه‌های اول تا سوم از دیدگاه افراد جامعه پژوهش قرار گرفته‌اند.

در این پژوهش از آزمون فریدمن استفاده شد، سطح معناداری آزمون فریدمن نشان داد بین رتبه عوامل مربوط به گویه‌های کسب میزبانی تفاوت معناداری وجود دارد ($\chi^2=934/46, P=0/001$)، بنابراین می‌توان این عوامل را براساس رتبه‌های به دست آمده اولویت‌بندی کرد.

جدول ۴. اولویت‌های تعیین شده در مورد مؤلفه‌ها و گویه‌های موانع کسب میزبانی

میانگین رتبه	انحراف معیار	میانگین	مؤلفه / گویه
۵/۶۹	۰/۸۶	۳/۸۰	زیرساختی-سخت‌افزاری
۲/۱۳	۱/۰۸	۳/۹۲	کمبود زیرساخت‌های مورد نیاز ورزشی استاندارد به منظور برگزاری رویداد
۱/۹۴	۱/۰۵	۳/۷۸	کمبود زیرساخت‌های مورد نیاز شهری استاندارد به منظور برگزاری رویداد
۱/۹۳	۰/۸۷	۳/۷۱	استفاده اندک از فناوری‌ها و تکنولوژی‌های نوین و روزآمد در کشور
۵/۶۵	۰/۸۲	۳/۷۸	اقتصادی
۲/۷۳	۰/۹۵	۳/۹۹	تأمین مالی اندک هزینه‌های کسب و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی از سوی نهادهای ذی‌ربط غیرورزشی
۲/۵۵	۱/۰۶	۳/۸۶	تأمین مالی اندک هزینه‌های کسب و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی از سوی نهادهای ذی‌ربط ورزشی
۲/۴۹	۰/۹۸	۳/۷۵	ضعف در سیستم بازاریابی ورزشی مناسب در کشور
۲/۲۴	۱/۰۷	۳/۵۴	میزان اندک پشتیبان‌ها و حامیان مالی ورزشی توانمند در کشور
۴/۹۶	۰/۵۳	۳/۶۴	اجتماعی-فرهنگی
۶/۰۹	۰/۷۰	۴/۳۶	محدودیت‌های موجود به منظور حضور بانوان در ورزشگاه‌های کشور
۵/۹۴	۰/۹۲	۴/۲۳	میزان اندک پخش مسابقات و رقابت‌های بانوان از رسانه ملی کشور
۵/۱۹	۱/۱۳	۳/۹۴	محدودیت‌های موجود به منظور حضور بانوان ورزشکار خارجی با پوشش غیراسلامی
۴/۵۲	۰/۸۷	۳/۶۴	مشارکت اندک بخش خصوصی در عرصه کسب میزبانی
۳/۹۱	۰/۹۸	۳/۳۹	شناخت اندک مقامات عالی‌رتبه جهان از وضعیت ایران
۳/۷۰	۱/۱۶	۳/۲۵	حمایت اندک رسانه‌های داخلی از کسب میزبانی رویدادهای بزرگ
۳/۴۸	۱/۰۰	۳/۲۱	فرهنگ پایین انجام کار گروهی در بین مسئولان برگزاری رویداد
۳/۱۸	۰/۹۵	۳/۱۲	محدودیت‌های موجود در ارائه خدمات به شرکت‌کنندگان و تماشاگران خارجی

ادامه جدول ۴. اولویت‌های تعیین‌شده در مورد مؤلفه‌ها و گویه‌های موانع کسب میزبانی

میانگین رتبه	انحراف معیار	میانگین	مؤلفه / گویه
۴/۹۲	۰/۶۸	۳/۶۵	محیطی
۳/۰۵	۰/۹۱	۴/۱۳	وجود رقابتی قوی برای میزبانی در سطح منطقه و جهان
۲/۵۶	۱/۰۸	۳/۶۹	وجود تحریم‌های اقتصادی و سیاسی علیه کشور
۲/۴۷	۱/۰۲	۳/۶۵	وجود تبلیغات سوء رسانه‌های بیگانه در خصوص ایران
۱/۹۲	۱/۱۴	۳/۱۶	وجود مشکلات زیست‌محیطی و آلودگی‌های محیطی در کشور
۴/۳۴	۰/۷۰	۳/۳۱	حقوقی-قانونی
۲/۸۸	۱/۰۲	۳/۶۹	رعایت اندک قوانین حق پخش تلویزیونی در کشور
۲/۷۴	۰/۹۶	۳/۵۰	قوانین اندک و نظام نامشخص در زمینه حامیان مالی ورزشی
۲/۲۵	۰/۹۸	۳/۱۱	توجه اندک مدیران به پروتکل‌ها و قوانین بین‌المللی ورزشی
۲/۱۴	۱/۱۱	۲/۹۶	قوانین و مقررات موجود در خصوص ورود آسان به داخل کشور
۳/۸۲	۰/۷۰	۳/۳۶	سیاسی-امنیتی
۲/۹۶	۰/۹۷	۳/۷۷	میزان اندک ارتباطات سیاسی با کشورهای صاحب نفوذ
۲/۸۶	۰/۹۶	۳/۷۲	کمبود پست‌ها و کرسی‌های بانفوذ در مجامع بین‌المللی ورزشی
۲/۴۰	۰/۸۹	۳/۳۶	تعاملات اندک مدیران ورزش کشور با نهادهای بین‌المللی ورزشی
۲/۲۱	۱/۱۸	۲/۶۱	وضعیت امنیت برای شرکت‌کنندگان و گردشگران حاضر در کشور
۳/۴۷	۰/۶۷	۳/۳۱	مدیریتی
۷/۱۱	۰/۹۸	۳/۸۰	کمبود استراتژی کلان به‌منظور اخذ میزبانی در نزد مسئولان <u>غیرورزشی</u>
۷/۰۴	۰/۸۳	۳/۸۲	ضعف‌های موجود در خصوص تهیه و تدوین (Bid Book)
۵/۹۹	۱/۱۱	۳/۴۶	کمبود ثبات در مدیریت ارشد ورزش کشور
۵/۹۳	۰/۹۹	۳/۴۳	کمبود ساختار مناسب در سیستم ورزش کشور به‌منظور اخذ میزبانی
۵/۶۸	۱/۰۷	۲/۸۴	بهره‌گیری اندک از دوره‌های آموزشی دانش‌افزایی به‌منظور ارتقای سطح دانش فنی و عملی مدیران رویداد
۵/۲۶	۱/۰۰	۳/۲۴	کمبود استراتژی کلان جهت اخذ میزبانی در نزد مسئولان <u>ورزشی</u>
۵/۰۰	۱/۰۲	۳/۱۸	حمایت اندک مدیران و مسئولان ارشد کشور (دولت، مجلس و...) به‌منظور اخذ میزبانی
۴/۵۸	۰/۸۶	۳/۰۴	سازماندهی اندک بین بخش‌ها و نهادهای مختلف به‌منظور کسب و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی
۴/۳۸	۱/۰۳	۲/۹۶	آگاهی کم مسئولان، مدیران و برنامه‌ریزان ارشد کشوری در خصوص میزبانی رویداد و مزایای آن
۴/۰۴	۱/۰۷	۲/۸۴	بهره‌گیری اندک از دانش متخصصان برجسته در زمینه کسب و برگزاری رویدادها
۳/۱۴	۰/۶۴	۳/۲۰	منابع انسانی
۳/۹۹	۰/۸۴	۳/۹۵	نظام داوطلبی نامطلوب در ورزش کشور
۳/۴۴	۱/۰۶	۳/۵۰	کمبود بخش ویژه و تیم حرفه‌ای و کارآمد در زمینه کسب میزبانی در ساختار ورزش کشور
۳/۳۳	۱/۰۶	۳/۴۳	کمبود سابقه میزبانی و تجربه برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی در کشور
۲/۱۳	۰/۹۲	۲/۵۴	اعتمادبه‌نفس اندک مسئولین در ارزیابی توانایی خود به‌منظور برگزاری رویداد
۲/۱۱	۱/۰۰	۲/۶۱	کمبود افراد باتجربه و آگاه در زمینه برگزاری رویداد در کشور

بحث و نتیجه گیری

امروزه پدیده درخواست میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی بخشی از راهبردهای توسعه شهرها و کشورها شده است. ایران نیز برای تحقق این مهم، به فراهم کردن شرایط و عوامل مؤثر بر کسب میزبانی نیاز دارد و با توجه به محدودیت‌هایی در این زمینه، شایسته است این موانع شناسایی و برطرف شود. بنابراین، پژوهش حاضر با هدف دستیابی و اولویت‌بندی مؤلفه‌های موانع کسب میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی صورت گرفت.

نتایج نشان داد، با توجه به اهمیت وجود زیرساخت‌های مناسب و استاندارد به منظور برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی، این مؤلفه به‌عنوان اولین مانع در این بخش شناسایی شد و مؤلفه زیرساخت‌های مورد نیاز ورزشی استاندارد (مانند استادیوم، سالن، تجهیزات ورزشی، دهکده بازی‌ها و ...) با میانگین رتبه ۲/۱۳ دارای بیشترین اهمیت در بین مؤلفه‌های مورد بررسی است. همچنین از بین گویه‌های این مؤلفه، کمبود زیرساخت‌های مورد نیاز شهری و استفاده اندک از فناوری‌ها نوین در کشور به ترتیب با میانگین رتبه ۱/۹۴ و ۱/۹۳ در رتبه‌های دوم و سوم این مؤلفه قرار گرفتند که با نتایج پژوهش کوشا (۱۳۹۱) همسوست (۱۸). براساس شواهد زیادی برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی به امکانات خاصی نیاز دارد و تحریکی برای شهرهای میزبان است که برای کسب امتیاز میزبانی، امکانات ورزشی و زیرساخت‌های عمومی خود را بهبود بخشند (۱۷، ۱۵). حسینی (۱۳۸۹) بیان کرد که میزبانی بازی‌های المپیک، صنعت ورزش میزبان‌های خود را در زمینه‌های مختلف زیرساختی ارتقا داده است (۱۹) که همسو با نتایج پژوهش حاضر است. کوستاس و کاپلانیدو (۲۰۱۰) نیز زیرساخت عالی را از نقاط قوت و میراث زیرساختی رویداد را به‌عنوان فرصت‌های میزبانی بیان کردند (۱۱). طالقانی و همکاران (۲۰۱۴) مشکلات زیرساختی را از موانع صنعت گردشگری معرفی کردند (۲۰). از مزایای برگزاری و کسب میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی افزایش صنعت گردشگری و به‌خصوص گردشگری ورزشی است که با رفع موانع می‌توان صنعت گردشگری کشور را در کل تقویت کرد.

همچنین مؤلفه اقتصادی با میانگین رتبه ۵/۶۵ حائز رتبه دوم از دیدگاه جامعه مورد بررسی در این پژوهش بود که از بین گویه‌های آن، تأمین مالی اندک هزینه‌های کسب و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی از سوی نهادهای ذی‌ربط غیرورزشی با میانگین رتبه ۲/۷۳ رتبه اول را به خود اختصاص داد که با نتایج کوشا (۱۳۹۱) که کمبود سرمایه‌گذاری و ضعف اقتصادی کشور را از ضعف‌های درخواست میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی شناسایی کرد (۱۸)، همسوست. یکی از حمایت‌هایی که نهادهای

غیرورزشی از بخش‌های ورزشی به عمل می‌آورند، حمایت‌های مالی است. گراتون و تیلور (۱۹۸۵) حمایت مالی ورزشی را حمایت از یک ورزش، رویداد ورزشی، سازمان ورزشی یا رقابت توسط یک شخص یا شرکت برای کسب منافع یا سود دوجانبه برای هر دو طرف قرارداد می‌دانند (۲۱). به نظر می‌رسد شاید یکی از دلایل تأمین مالی اندک از سوی نهادهای ذی‌ربط غیرورزشی نبود راهبرد و تفکر راهبردی در خصوص کسب میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی در کشور باشد، زیرا یکی از راه‌های پی بردن به اهمیت یک راهبرد و تفکر در کشور میزان بودجه اختصاص داده‌شده به آن است. بی‌گمان کسب میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی نیازمند سرمایه‌گذاری‌های کلان و برنامه‌ریزی‌شده و همچنین حمایت و همراهی بخش‌های غیرورزشی از جمله دولت، مجلس، سرمایه‌گذاران خصوصی و ... است. کوستاس و کاپلانیدو (۲۰۱۰) بیان کردند داشتن اقتصاد قوی از نقاط قوت و بی‌ثبات اقتصادی از ضعف‌های جامعه میزبان برای برگزاری رویدادهای المپیک است (۱۱) که با نتایج این پژوهش همسوست. عدم حمایت و تأمین مالی از سوی این نهادها به‌عنوان مانع بزرگی بر سر راه کسب میزبانی مطرح است، اختصاص بودجه‌های تعیین‌شده و مقرر و تأمین مالی به‌موقع از سوی نهادهای ذی‌ربط غیرورزشی برای این رویدادها می‌تواند کشور را یک گام به کسب میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی نزدیک کند.

از دیگر یافته‌های این پژوهش، مؤلفه اجتماعی-فرهنگی بود که با میانگین رتبه ۴/۹۶ در رده سوم از دیدگاه افراد جامعه قرار گرفت. به نظر بسیاری از صاحب‌نظران شاید موانع اجتماعی-فرهنگی از مهم‌ترین موانع کشور در مسیر درخواست و کسب میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی است. طالقانی و همکاران (۲۰۱۴) موانع فرهنگی را به‌منزله یکی از مشکلات توسعه گردشگری در کشور بیان کردند (۲۰) که با نتایج پژوهش حاضر همسوست. از بین گویه‌های این مؤلفه، محدودیت‌های موجود به‌منظور حضور بانوان در ورزشگاه‌های کشور با میانگین رتبه ۶/۰۹ در رده اول و گویه میزان اندک پخش مسابقات و رقابت‌های بانوان از رسانه ملی کشور با میانگین رتبه ۵/۹۴ در رتبه بعدی قرار داشت. در برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی بخش زیادی از تماشاگران را زنان تشکیل می‌دهند، اما با توجه به مسائل اجتماعی-فرهنگی و مذهبی در کشور ما این امکان برای زنان مهیا نیست تا بتوانند در میادین ورزشی به‌عنوان تماشاگر حضور یابند. شاید از مهم‌ترین موانع در خصوص کسب میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی در کشور، ممنوعیت حضور بانوان در ورزشگاه‌های کشور باشد، زیرا صاحبان رویدادهای ورزشی مختلف تأکید زیادی بر آزادی

ورود بانوان به ورزشگاه‌ها دارند، برای مثال کنفدراسیون فوتبال آسیا (AFC)، بعد از عدم اجازه حضور بانوان ژاپنی در خلال لیگ قهرمانان آسیا اعلام کرد در صورتی که اجازه ورود بانوان به استادیوم‌ها صادر نشود، به ایران میزبانی مسابقات را نمی‌دهد یا بعد از منع حضور بانوان در لیگ جهانی والیبال، فدراسیون بین‌المللی والیبال اعلام کرد در صورتی که بانوان اجازه حضور در استادیوم‌ها را نداشته باشند، به ایران میزبانی مسابقات لیگ جهانی را نمی‌دهد (۲۲). اگر در اندیشه کسب میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی هستیم، باید به درخواست‌های صاحبان رویداد جامه عمل پوشانده یا راه‌حلی منطقی برای این مسئله اندیشیده شود، به‌نظر می‌رسد با همکاری دولت و همچنین دستگاه‌های ذی‌ربط از جمله مرکز امور زنان و خانواده، نیروهای نظامی و انتظامی، وزارت ورزش و جوانان، مجلس شورای اسلامی، سازمان صداوسیما در خصوص فرهنگ‌سازی و دیگر نهادهای مسئول، می‌توان تمهیدات و تسهیلاتی را به‌منظور حضور بانوان در ورزشگاه‌ها فراهم ساخت. ناگفته نماند حضور بانوان در ورزشگاه‌ها نیازمند ایجاد پیش‌زمینه‌های فرهنگی، امکاناتی و تسهیلاتی ویژه است. در خصوص پخش رقابت‌های ورزشی بانوان از رسانه ملی، با توجه به شرایط موجود در کشور ما این امکان برای پخش این رقابت‌ها مهیا نیست، البته با توجه به علاقه‌مندان و تعقیب‌کنندگان فراوان رقابت‌های بانوان در کشور، برای پخش رقابت‌های داخلی بانوان، راهکارهایی از جمله تربیت گزارشگران زن و پخش رادیویی بازی‌های داخلی یا طراحی لباس‌های اسلامی منطبق با رشته ورزشی مربوط به‌گونه‌ای که بتوان این رویدادهای ورزشی را از رسانه ملی به تصویر کشید، تا حدودی راهگشا خواهد بود.

مؤلفه دیگری که در این پژوهش بررسی شد و رتبه چهارم را از دیدگاه افراد جامعه کسب کرد، مؤلفه محیطی با میانگین رتبه ۴/۹۲ بود. در بین گویه‌های آن سه گویه وجود رقابت قوی برای میزبانی در سطح منطقه و جهان، وجود تحریم‌های اقتصادی و سیاسی علیه کشور و نیز وجود تبلیغات سوء رسانه‌های بیگانه در خصوص ایران به ترتیب با میانگین رتبه ۳/۰۵، ۲/۵۶ و ۲/۴۷ دارای رتبه‌های اول تا سوم شدند. در تعریف عوامل محیطی باید گفت که شرایط و عوامل محیطی برون‌سازمانی محیط سازمان را احاطه کرده‌اند، با سازمان تأثیر و تأثر متقابل دارند و خارج از کنترل سازمان هستند (۲۳). ایران در مسیر درخواست میزبانی رویدادهای بزرگ در سطح منطقه و جهان با رقابت قوی روبه‌روست، یعنی عملاً کشور در محیط رقابتی در حال فعالیت است که باید راهبردهای خود را براساس رقابت موجود و شرایط موجود برنامه‌ریزی کند. کوشا (۱۳۹۱) وجود رقبا را از تهدیدات در مسیر درخواست میزبانی عنوان کرد (۱۸) که با نتایج پژوهش حاضر همسوست. علاوه بر اینکه مسئولان و دست‌اندرکاران امر باید راهبردهای خود را

براساس رقبای موجود یا حتی بالقوه تعیین کنند، نیاز است تا یک مزیت رقابتی (شامل مجموعه عوامل یا توانمندی‌هایی است که همواره شرکت را به نشان دادن عملکردی بهتر از رقبای قادر می‌سازد (۲۴)) نسبت به رقبای کشور ایجاد کنند. آخرین گویه در این بخش به وجود مشکلات زیست‌محیطی و آلودگی‌های محیطی در کشور اشاره دارد که با نتایج کوستاس و کاپلانیدو (۲۰۱۰) که اعتقاد داشتند برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی سبب تخریب محیط زیست می‌شود (۱۱)، ناهمسوست. در این پژوهش اعتقاد بر این است که باید شرایط زیست‌محیطی به سطح مطلوب و مناسبی برسد تا بتوان میزبان رویدادهای بزرگ ورزشی بود و بعد از رویداد یکی از میراث‌های به‌جامانده برای کشور همین محیط زیست مطلوب و استاندارد خواهد بود.

مؤلفه‌های دیگری که در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند، شامل مؤلفه حقوقی-قانونی، سیاسی-امنیتی، مدیریتی و منابع انسانی به‌ترتیب با میانگین رتبه‌های ۴/۳۴، ۳/۸۲، ۳/۴۷ و ۳/۱۴ بودند که نتایج این بخش از پژوهش با نتایج هودا^۱ (۲۰۰۱) و گی کو^۲ (۲۰۰۴) که به وجود قوانین و مقررات استاندارد و مشخص در بخش‌های مختلف حقوقی-قانونی اشاره داشته‌اند و نبود این موارد را مانعی بر سر راه بخش‌های مختلف دانسته‌اند (۲۶، ۲۵)، دریر^۳ (۲۰۱۱) که امنیت را از معیارهای درخواست میزبانی بازی‌های المپیک بیان کرد (۲۷)، محرابی (۱۳۹۱)، اسدی (۱۳۹۱)، امری (۲۰۰۲) و لمبرتی^۴ و همکاران (۲۰۱۱) که بیشتر این پژوهش‌ها به نقش عوامل مدیریتی در کسب میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی و موانع مدیریتی که در مسیر کسب میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی وجود دارد اشاره کرده‌اند (۳۰، ۲۹، ۲۸، ۴) و کوشا (۱۳۹۱) که بیان داشت ضعف در نیروی انسانی و مدیریتی از ضعف‌ها در کسب میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی است، همسوست (۱۸).

همان‌طور که اشاره شد، کشور ما در مسیر کسب میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی در کشور با محدودیت‌ها و موانع بسیاری مواجه است، با توجه به نظرهای پاسخ‌دهندگان پرسشنامه موانع کسب میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی در کشور و نتایج جدول ۴، عامل زیرساختی-سخت‌افزاری و اقتصادی به‌عنوان اولین و دومین مؤلفه در این بخش انتخاب شدند. به‌نظر می‌رسد در اولویت‌بندی کلی مؤلفه‌ها، عامل‌های زیرساختی و اقتصادی در حال حاضر مهم‌ترین موانع بر سر راه کسب میزبانی رویدادهای بزرگ

-
1. Huda
 2. GiKoo
 3. Dreyer
 4. Lamberti

ورزشی است. شاید یکی از دلایل امر این باشد که بیشتر پاسخ‌دهندگان از مدیران ورزشی و منابع مالی و اقتصادی از حیاتی‌ترین منابع سازمان است که بیشتر مدیران با کمبود این موضوع در سازمان خود درگیرند و به این سبب این عامل به‌عنوان عامل مهمی انتخاب شده است، و آخرین مانع در مسیر کسب میزبانی مؤلفه منابع انسانی انتخاب شد. باز هم در خصوص این نتیجه می‌توان گفت که شاید مدیران و افراد پاسخ‌دهنده اعتقاد و اطمینان لازم را در خصوص توانایی و مدیریت، به خود و مجموعه کاری خود دارند و عوامل و مؤلفه‌های دیگر را به‌عنوان مانع اساسی تر و مهم‌تر می‌پندارند. شایان ذکر است که تمامی موانع شناسایی شده و ذکر شده به‌نحو عمیقی با یکدیگر پیوند دارند و به صرف برطرف کردن و از میان برداشتن یک یا چند مورد از آن موانع کسب میزبانی محقق نخواهد شد، بلکه باید این موانع را به‌صورت نظام‌مند و یکی پس از دیگری و به‌صورت کامل از میان برداشت تا بتوان گام‌های مثبتی را در جهت کسب این‌گونه رویدادها برداشت. در پایان پیشنهادهایی به‌منظور رفع موانع ارائه می‌شود. با توجه به حمایت اندک مسئولان غیرورزشی از کسب میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی، تدوین نظام جامع حمایت دولت از صنعت رویداد ورزشی در کشور (شامل حمایت از نهادهای مسئول برگزاری رویداد ورزشی، حمایت از میزبانی مسابقات بزرگ بین‌المللی ورزشی در کشور و ...)، به‌دلیل نبود تیم میزبانی رویدادهای ورزشی در کشور، ایجاد بخش ویژه و تیم حرفه‌ای و کارآمد در زمینه کسب میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی در ساختار ورزش کشور، تدوین راهبردهایی به‌منظور کسب پست‌ها و کرسی‌های بانفوذ در مجامع بین‌المللی ورزشی و همچنین افزایش میزان ارتباطات و تعاملات با این بخش‌ها از سوی مسئولان ذی‌ربط ورزشی و غیرورزشی، با توجه به محدودیت‌های موجود در خصوص حضور بانوان ورزشکار خارجی با پوشش غیراسلامی در رقابت‌های ورزشی در کشور، میزبانی این قبیل رویدادها را می‌توان به‌صورت مشترک با یکی از کشورهای همسایه برگزار کرد و رقابت‌های بانوان در آن کشور برگزار و پخش شود. امید است با رفع این موانع شاهد کسب میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی در کشور باشیم.

منابع و مأخذ

1. Dolles, H., and Soderman, S. (2008). "Mega-Sorting Events in Asia-Impacts on Society, Business and Management: An Introduction". Asian Business and Management, Volume 7, Palgrave Macmillan, pp. 147-162.
2. Douglas, N., Douglas, G., & Derrett, R., (2001). "Special interest groups: context and Cases". John Wiley & Sons, Brisbane, Qld. pp. 261-268.
3. Masterman, G. (2014). Strategic sports event management. Routledge. 123-124.

4. Emiry, P.R. (2002). "Bidding to host a major sports event: the local organizing committee perspectives". *The international journal of public sport management*, Vol. 15, No. 4, pp. 316-358.
5. Roche, M. (2012). "Mega Events and communicative changes. The Complex media-Sport in the Internet Age". In: Goig, R. L. (Ed.). *megaeventos Sports - Scientific Perspectives and Case Studies*. Barcelona: Editorial UOC. pp. 25-40.
6. Horne, J., & Manzenreiter, W. (2006). "An introduction to the sociology of sports mega-events1". *The Sociological Review*, 54(s2), pp. 1-24.
7. Ozbey, Z. (2011). "Benefits of Bidding and Hosting the Olympic Games: Istanbul 2020". *International Journal of Developmental Sport Management*. Vol, 1. No.1, pp. 98-109 www.IJDSM.org.
8. Pitts, A. & Liao, H. (2009). "Sustainable Olympic Design and Urban Development". (Abingdon: Routledge). pp. 340-347.
9. Essex, S., & Chalkley, B. (1998). "Olympic Games: catalyst of urban change". *Leisure studies*, 17(3), pp. 187-206.
10. Andam, R., Mahdizadeh, R., Taghipour Jahromi, F. (2014). Investigating the impacts of holding sport events on host community Case study: University of Birjand as the host of 11th sport-cultural Olympiad of University girl students in Iran. *Contemporary Studies On Sport Management*, 3(6), 73-85. [In Persian]
11. Kostas, K., and Kaplanidou, K. (2010). "Event leveraging of mega sport events: a SWOT analysis approach". *International Journal of Event and Festival Management*, Vol.1 No.3, 2010, pp. 170-185.
12. Minnaert, L. (2012). "An Olympic legacy for all? The non-infrastructure outcomes of the Olympic Games for socially excluded groups (Atlanta 1996eBeijing 2008)". *Tourism Management*, No. 33, pp. 361-370.
13. Baumann, R & Matheson, V, (2013). "Infrastructure Investments and Mega-Sports Events: Comparing the Experience of Developing and Industrialized Countries". Department of Economics and Accounting College of the Holy Cross, <http://academics.holycross.edu/economics-accounting>, pp. 1-36.
14. Li, SH., Blake, A., Thomas, R. (2013). "Modelling the economic impact of sports events: The case of the Beijing Olympics". Contents lists available at SciVerse ScienceDirect, *Economic Modelling*. pp. 235-244.
15. Manzenreiter, W. (2008). "The "benefits" of hosting: Japanese experiences from the 2002 Football World Cup". *Asian Business and Management*, 7, pp. 201-224.
16. Preuss, H. (2007). "The Conceptualisation and Measurement of Mega Sport Tourism". *Journal of Sport & Tourism*, 12(3-4), pp. 207-227.
17. Smith, A., & Fox, T. (2007). "From 'event-led' to 'event-themed' regeneration: the 2002 Commonwealth Games legacy programme". *Urban Studies*, 44(5-6), pp. 1125-1143.
18. Koosha, M. (2013). Analysis of Strengths, Weaknesses, Opportunities and Threats (SWOT) Application for hosting and holding Mega sporting events in Iran, Master Thesis, Kermanshah University, 2-8. [In Persian]

19. Hoseini, S.A. (2007). *Sports Marketing Guide*, First Edition, Bamdad Ketab Publishing, 37-72. [In Persian]
20. Taleghani, Gh.R & Ghafary, A, (2014). "Providing a management model for the development of sports tourism". The 3rd International Geography Symposium-GEOMED2013, Social and Behavioral Sciences 120, pp. 289-298.
21. Gratton, C., Shibli, S., & Coleman, R. (2006). "The economic impact of major sports events: a review of ten events in the UK". *The Sociological Review*, 54, pp. 41-58.
22. Iran's situation in hosting the Asian Cups / Ban on women is a negative point, Hamshahri Online, 6 August 2014, News ID: 267975, 1. <http://www.hamshahronline.ir>. [In Persian]
23. Moghimi, S.M. (2004). *Entrepreneurship in Civil Society Institutions: A Study in Iranian Non-Governmental Organizations (NGOs)*, Tehran, University of Tehran Publication, 20-36. [In Persian]
24. Sadri, G., & Lees, B. (2001). "Developing corporate culture as a competitive advantage". *Journal of Management Development*, 20(10), pp. 853-859.
25. GiKoo Y. (2004). "Sport sponsorship match-up effect on consumer based brand equity: an application of the schematic information process. Unpublished doctoral degree dissertation". Department of sports management, recreation management and physical education. Florida State University.
26. Huda.H Al-Khaja (2001). "Investors opinions about sports marketing in Bahrain". *The Sport Journal*, 4(4). www.TheSportJournal.org/2001journal/vol4_no4 pp. 111-123.
27. Dreyer, L, (2011). "Hosting an Olympic Games: Implications for the public sector". Development Planning Division Working Paper Series No. 26, Development Bank of Southern Africa (DBSA), pp. 1-43.
28. Mehrabi, J., Khalili Shavarini, S., Khalafi, A. (2012). A Study of the Barriers to Iran's Tourism Industry Development. *Journal of Development & Evolution Management*, 1391(9), 1-10. [In Persian]
29. Asadi, N. (2013). Prioritizing the competencies of sports event managers from the perspective of university professors and managers of Iranian sports federations, University of Tehran Master Thesis, 2-5. [In Persian]
30. Lamberti, L., Noci, G., Guo, J., & Zhu, S. (2011). "Mega-events as drivers of community participation in developing countries: The case of Shanghai World Expo". *Tourism Management*, 32(6), pp. 1474-1483.

Modelling and Prioritization of Barriers to Hosting International Sport Mega Event in Iran

Shahram Abdi* - Seyed Nasrollah Sajjadi²

1.Ph. D of Sport Management, Faculty of Sport Science, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran 2. Professor in Faculty of Physical Education and Sport Science, University of Tehran, Tehran, Iran

(Received: 2015/10/27; Accepted: 2016/06/08)

Abstract

This study aims at Modelling and Prioritizing the Barriers to Hosting International Sport Mega Event in Iran which was carried out in a field descriptive-survey method. The statistical population consisted of Ministry of sport and youth managers to the level of deputy, board of directors of national Olympic committee, members of the organizing students twelfth Olympiad in Shahid Beheshti university, senior executives sports federations in the Olympic Games, Asian Games and World Cup other disciplines (25 federations), consisted of president, vice president and secretary of the federation that sum was equal to 134. In this study, we used the total number of samples due to the limited number of community members, so the sample was equal to the statistical population. The measuring tool was a questionnaire, which had been confirmed by the supervision of professors and experts of physical education, and its stability was acquired through the Cronbach's alpha ($\alpha=0.86$). The descriptive statistics were used to analyze the demographic characteristics and the Friedman test was used to prioritize the study variables. The results indicate that the weakness of Infrastructural facilities and Economical of the most important Barriers to the hosting international sport mega events and then Socio-Cultural and Environmental barriers had the greatest impact in the barriers of hosting international mega events sporting. Survey barriers to hosting could enable hosting applicant organization and country executive sport until to identify weaknesses and defects in this part, and develop effective strategic plan for hosting event in future.

Keywords

Prioritization, Sport Mega Event, Sport International Event, Hosting, Modelling, Barriers.

* Corresponding Author: Email:shahramabdi67@yahoo.com ; Tel: +98 9352698998